

մեծ վարդապետէ եւ Յոգնեբրախ Բերթողաճօրէ, ի խնդրոյ Պայազատասպետի Սահակայ Բագրատունւոյ: Տպագրեցեալ երկասիրութեամբ Սարգսի վ. ի եւ Արքեպիսկոպոսի Կ. Պօլսեցւոյ: Ըստ խնդրոյ Յօճաննէս շէլէպւոյն Սեղբոսեան, առ ի լինիլ յիշատակ բարի անուան Հովուենց Մահտեսի Յարութիւն Գերապատիւ իշխանին ի Բրիստոս Հանգուցելոյ. ի Հայրապետութեան սրբոյ Էջմիածնի, Տեառն Մինասայ Ակնեցւոյ Հայոց Կաթուղիկոսի: Յամի Տեառն 1752, ի Մայիսի 12: Ի վէնէտիկ, ի տպ. Անտոնի Պօռթօլի: Հրամանաւ Մեծաւորաց: (Մատ. էջ 268):

Մեծութիւն  $12 \times 6.5$  շրջանակի մէջ: Էջբ. I—XII եւ 1—423: (16.) Աշխարհացոյց՝ էջ 1—92:

Էջ III. «Առ բնութեցասէր բարեմիտս... Եւ դառնամ ծանուցանել խուն ինչ տպագրութենէ Պատմագրութեանս, որոյ ներկայ տպագրումն եղեւ աշխատութեամբ անարժանութեան մերոյ, վասն խնդրոյ եւ աղաչանաց Չքնաղաղարմ Յօճաննէս Չէլէպւոյն Սեղբոսեան: Որ յաղագս մեծի սիրոյն, զոր ունէր, եւ ունի տակաւին առ մեծապատիւ Սահապ աղայն իւր, այսինքն առ Հանգուցեալ Հովուենց Մահտեսի Յարութիւն բարեպաշտօն իշխանն, կամեցաւ նուիրել եւ արձանագրել զգիրքս այս ի ձեռն տպագրել տալոյ, իբր արձան սիրով բարեհամբաւ անուան նորին. որպէս թէ նոյն ինքն Հանգուցեալ Հովուենց Մահտեսի Յարութիւնն իցէր տպագրել տուօղն... վերջապէս յայտ լից նաեւ այս, զի կամեցաք ի միասին տպել եւ զՏաճառօտ Աշխարհացոյցն արարեալ նոյնոյ Երաննէտ Հօր մերոյ Մովսիսի Խորենացւոյ... Եւ յաղագս չունելոյ մեր աստ զձեռագիր դաղափար, միայն Յամատէլօդամ տպագրեցելոյն օրինակեցաք, եւ ոչ իշխեցաք նաեւ ի բծախնդրացն հէ փոխել զոմանս նշանաւոր սխալանս, զորս ի ձեռագրաց ուղղագրեալ տեսաք ի տպագրեցեալն Յինկիլթեոսայ: